

Bandi

„...Kis-Jugoszlávia a háborúk alatt tényleg egyre kisebbé,
egyre szűkebbé, egyre ketrecszerűbbé vált...”
(Danyi Zoltán: A dögeltakarító)

*Amikor elkezdtek utánuk járni, először
a csirkeólban bújtak el hárman az utcából.
Nálunk, mert a miénk volt a legkisebb.
Ki gondolná.
Persze gondolták.
Onnan szöktek tovább a kertek alatt
egészen a Tiszáig,
kivéve Bandit.
Ő visszajárt a csirkeólba kukorékolni
reggelente.
Egy hét telt el, mire felismerte a hangját
az anyja és hazavitte.
De Bandi azóta is visszajár a kertünkbe.
Megbolondította a félelem.
Az elbontott ól helyén ül és
karomnyomokat rajzol a porba.*

Pilóta

*A sötétben való rettegéstől próbálta
megszabadítani mindenki egy idő után.
Nagyanyja imával, az anyja mesével,
végül híre ment és idegenek is
ajánlkoztak, hogy jönnének.
Eleinte tartottak a dologtól,
de aztán belefáradtak a folytonos
kaparászásba, és engedtek nekik.
Akkor még divat volt a ráolvasás,
versenyben állt a pszichológiával.
A település helyzetétől függött,
kinek adtak igazat.*

*Könnyebb lett volna, ha beszél,
de amióta a bombázáskor kimaradt
az óvodából, egész éjjel
csak a repülőket akarta látni.*

Hobbi

*A betegek többsége nem saját jószántából
fekszik be a kórházba.
Ő a kivétel.
Néhány havonta beutaltatja magát
a pszichiátriára.
Már utánanézett minden forrásban,
hogy meddig védi a szociális háló.
Ez még nem a zárt.
Nincs ennek semmilyen jogi akadály.
Ha megunja a keresést,
ha anyja újra rátelepszik,
ha túl sokat hívogatják az adósságok miatt,
beköltözik.
Már van saját ágya.
Vagyonát, az alkoholbetegségével együtt,
apjának köszönheti.
Délutánonként keksszel kínálja a látogatókat,
beszélgetni akar, kíváncsi a mások életére.
Hogy hogy csinálják.
Minden reggel elindul a városban tetemeket keresni.
Összegyűjti a halott madarakat,
azt képzeletben, a háttérországban maradtak.
Valakinek temetnie kell.
Ha ők még el tudtak menekülni,
kötelességük gondoskodni a többiekről.*

Gyűjtő

Hónapokkal később jöttek csak rá,
hova tűnt el akkoriban hétvégeként.
Hogy éjjelente átszökött a határon,
és ásni kezdett.

Gyerekként hallotta a fegyverropogást,
füzetek voltak tele a számításaiival,
merre kell indulnia.

Először a határhoz közel kezdett ásni.
A kezdeti sikertelenségek után
felbátorodva közelítette meg az
érintett városokat.

Első letartóztatásakor még nem értette a nyelvet,
csak hallgatta, miről beszélhetnek körülötte.
Kopač-nak szólították.

Aztán ráhagyták, hogy ásson.
Remélték, ráun, ha nem talál semmi érdekesre.
A repeszeket szedegette ki a falakból.
Hazavitte, és országoként rendszerezte őket.